

Texel Strandpaal 17, begin september 20. 15 uur ondergaande zon met 23 graden, genieten in Nederland

Van de redactie

Uw redacteur is in zijn nopjes; niet alleen het mooie weer weet van geen ophouden, maar ook de stroom van bijdragen lijkt deze keer gelijke tred te houden met deze voortdurende zomer. Neem er rustig een kopje koffie bij en laat al die nijvere huisvlucht tot u komen; zoals het woordje van de voorzitter, de aankondiging van de jaarlijkse brunch, diverse verslagen van fietstochten en De Schakel van Joran van den Heuvel.

Het bestuur, in de personen van Frank, Nico en Joop, zijn weer in de schoolbanken gedoken. Zij volgen de cursus Sportief Besturen van de NTFU, de redactie wenst ze alle inspiratie toe, want die kan de vereniging alleen maar ten goede komen.

Bij de redactie kwam de vraag binnen of de leden die over zichzelf schrijven in De Schakel er ook een foto bij willen doen waarop ze herkenbaar zijn. Vooral bij nieuwere leden heeft niet iedereen een gezicht bij een naam. Uw redacteur spreekt de voorkeur uit dat De Schakel doorgegeven wordt dwars door de groepen heen. Dus dat die niet blijft hangen binnen een kleinere groep.

NIEUWSBRIEF

Van de voorzitter

Op stoom!

Bijna negen maanden actief, nou zullen jullie zeggen, dan mogen we langzaam aan iets gaan verwachten. Na drie maanden waren we redelijk warmgedraaid. Nu zijn we echt **op stoom**.

We zijn volop op zoek naar nieuwe sponsors, waarbij gekeken wordt naar kleding-sponsors, maar ook voor andere uitingen, zoals website, facebook en de MTB tocht.

Hierin wil de sponsorcommissie richting gaan geven. Er worden stappen gezet voor een nieuwe verenigingsnaam, wat ook afhankelijk is van de sponsor.

Met de communicatie commissie worden ook vorderingen gemaakt, de Website wordt geactualiseerd, zodat hij ook vanaf iPad goed leesbaar is. Eind oktober is onze brunch weer gepland bij onze locatie 'De Vrije Teugel'.

De MTB commissie is weer volop aan de slag, alternatieve routes worden bekeken en de pauze plaats is ook al afgestemd met de nieuwe eigenaar.

Het bestuur komt medio oktober bij elkaar om een go / no go vast te stellen rondom kleding, naam, nieuwe statuten en sponsoring voor komend seizoen, of een jaartje later.

Komend seizoen lijkt te gaan lukken. We laten jullie zo snel mogelijk meer weten.

En verder, jullie zullen het niet geloven, Joop, Nico en ondergetekende zijn de cursus gestart, Sportief Besturen van de NTFU, wie weet wat dat nog gaat brengen.

Allemaal positief nieuws. Maar ook goed om even stil te staan bij de zaken die minder goed gegaan zijn. Helaas hebben we afgelopen maanden verschillende valpartijen meegemaakt, waarbij mensen meerdere maanden uit de (fiets-) roulatie waren. Een ieder veel sterkte gewenst.

Allen veel plezier toegewenst deze laatste officiële fietsmaand op de weg, geniet er nog even van.

Met sportieve groet,
Frank van Driel

Feest commissie

Vermeld op u kalender!!

Op 30 oktober is de laatste fietstocht !

Die sluiten we 's middags weer af met een gezellige brunch bij de Vrije Teugel.

Partners zijn natuurlijk ook van harte welkom.

Verdere informatie volgt binnenkort.

Groet van de feestcommissie.

Marjan
Sander

3-daagse naar Rijssen

Vrijdag 2 september jl. verzamelden zich Theo v.d. Berg, Theo Verheij, Gerard Verhoeven, Jan van Geelkerken, Mari Fransen, Lenie en Henk v.d. Hoogen, Ria en Nico de Bont, Han en Gerard v.d. Sluijs en Marjan Sander van onze club voor een 3-daagse fietstocht naar Rijssen in Overijssel. Edo had ook dit jaar weer mooie routes gemaakt en alles georganiseerd. Helaas kon hij zelf niet meegaan, want hij was geveld door buikgriep. Theo v.d. Berg zou nu als toerleider fungeren. De gehele tocht stond in de gps van enkele rijders.

Nadat de klok half negen had geslagen, vertrokken we richting de brug bij Ravenstein en later de brug bij Ewijk. Door een gedeelte van de Betuwe naar de brug over de Nederrijn. In Wolfheze was onze eerste pauze, waar we op een zonnig terras genoten van koffie met appelgebak. Het kon niet missen, Theo had liever chocomelk met slagroom. Bij Papendal staken we de grote weg over en zaten gelijk aan de rand van Nationaal Park Veluwezoom.

Via een schitterend fietspad dwars door heidevelden en bos kregen we op het eind het pittige klimmetje genaamd *de Lange Juffer*. Langs Dieren en Brummen ging het richting Zutphen, over de oude brug naar de kade, waar we aan de oever van de IJssel geluncht hebben. Hier werden veel uitsmijters en twaalfuurtjes besteld. Langs de noordkant van Zutphen reden we

richting Laren, afwisselend door bosgebied of rustige binnenwegen. Na een klimmetje bereikten we het Fletcher Hotel Sallandse Heuvelrug, waar we 2 nachten zouden verblijven. Na een welverdiende douche kwam iedereen opgefrist naar beneden en een drankje was toen welverdiend. Hierna gingen we aan tafel en heeft iedereen genoten van het uitstekende diner. 's- Avonds wat bijgepraat, want we zien elkaar niet elke zondag bij een tocht van de club.

2^e dag

Deze dag zouden we een rondje Holterberg en omgeving maken. Na een goed ontbijt vertrokken we richting Enter. Langs het bosgebied naar Holten, waar buiten het dorp de heuvels beginnen. De beste klimmers waren snel uit het zicht, maar verder ging de rest in z'n eigen tempo naar boven. Onderweg had je mooie vergezichten, met de heide in volle bloei. We kwamen op dit stuk veel renners tegen, die het toch wel als een uitdaging zien om deze route te rijden. Bij het Natuurcentrum bij Nijverdalen hebben we koffie gedronken. Vanuit dit centrum kun je allerlei wandelingen maken door het prachtige natuurgebied. Langs plaatsen als Nieuw Heeten en Espelo is het mooi fietsen. Onderweg knapte er een spaak in het achterwiel van Jan. Had hij op de 1^e dag een rugzak met gereedschap bij zich, nu was dat niet het geval. Met veel moeite werd er een noodspaak in het wiel gezet, maar het wiel zwaaide constant in het frame. Op ongeveer 12 kilometer van het hotel liep het wiel vast. We stonden vlak bij een boerderij en

Han ging daar vragen of ze hulp konden bieden. De boerin was bereid Jan naar het hotel te brengen.

In deze streek doet men van oudsher aan het zgn. "noaberschap", wat een geluk voor ons was. Toen wij bij het hotel aankwamen, was Jan daar intussen ook gearriveerd. In Rijssen hebben we een fietsmaker gezocht en daar hebben ze een nieuw wiel voor Jan gekocht, zodat hij toch kon fietsen. Na deze dag smaakte een pilsje ons goed op het terras van het hotel. Na weer een uitstekend diner zochten we een rustig plekje om nog wat gezellig na te praten. Daar kwamen de nodige verhalen los.

Voorals Mari was goed op dreef.

3^e dag

We zaten om 7.15 uur al aan het ontbijt. Er werd goed gegeten, want we hadden een flinke rit voor de boeg. De weersverwachting dat er regen op komst was, mocht de pret niet drukken. Nadat alle fietsen waren gecheckt, konden we vertrekken. Langs de steunzender van Markelo reden we richting Laren. Daarna door het mooie landgoedgebied Velthorst naar Vorden. We hadden de hele weg flink de wind tegen en waren

blij met de koptrekkers. In het bos begonnen de eerste druppels te vallen en men deed voor de zekerheid maar de regenjasjes aan. Omdat het al met al wel meeviel, gingen deze naar een poosje ook weer uit. Na Vorden werden we overvallen door een plensbui. Het viel er met bakken uit. Gelukkig konden we bij een boer schuilen onder het afdak van een open schuur. Daar hebben we gelijk maar een bananenpauze gehouden. Zo snel als de bui er was, zo snel was hij ook weer voorbij. Allemaal weer op de fiets en naar ons eerste koffieadres in Hummelo. Hier konden alle regenjasjes opgeborgen worden, want het weer klaarde zienderogen op. We hadden er niet veel tijd om rustig koffie te drinken, want we moesten op tijd bij de pont naar Millingen zijn, die maar één keer in het uur vaart. Langs Laag-Keppel, over de brug van de Oude-IJssel, via de dijk naar Nieuw-Well en Nieuw-Dijk. In Babberich kwamen we toch wel in tijdnood. Over de Herwensedijk en de Puttmanskrib richting de pont over de Oude-Rijn. Theo ging in vliegende vaart naar de pont, maar die was al vertrokken. Toen iedereen er was hebben we heerlijk in het gras gerust en iets gegeten. Twee mensen deden daar ook nog een dutje.

Na een uur kwam de pont er aan gevaren en konden we vertrekken. In Millingen over de dijk naar Kerkerdom en Niel. Onderweg was er zoveel wind, dat we moesten oppassen niet van de weg te worden geblazen. In Kranenburg hebben we bij de brasserie wat gegeten.

Langs de Grafwegenstraat en Zwarteweg kwamen we in Milsbeek. Gennep was niet ver meer en via de brug over de Maas en door 't Vilt naar Sint-Hubert. Het laatste stuk ging richting Volkel, waar we afscheid van elkaar namen. De teller stond na deze dagen op 358 km. Het waren opnieuw 3 fantastische dagen geweest.

De Schakel**Joran v/d
Heuvel**

In de vorige nieuwsbrief kreeg ik van Rob de schakel door om iets over mezelf te vertellen. Ik ben Joran van den Heuvel en sinds dit jaar aan het wielrennen, dus nog maar een groentje vergeleken met de meeste leden van TTV Uden. Maar goed, het begin is gemaakt en dat komt vooral door de Start-To-Cycle groep, die me dit jaar enthousiast heeft gemaakt om verder te gaan met wielrennen.

Ik zie me nog aankomen in april bij Mart en Wilma Verstegen op mijn gewone fiets...en nog nooit op een wielrenfiets gezeten. Maar dat veranderde snel. In enkele weken werden me de kneepjes van het vak bijgeleerd...eerst met een leenfiets, maar daarna met mijn eigen racefiets. In- en uitklikken, achter je voorganger fietsen, op kop rijden, maar ook communiceren tijdens het wielrennen: Paaltje, Tegen (niet tegen het paaltje), Auto achter, Grind. Dat communiceren erg belangrijk is, is me erg duidelijk geworden.

Je bent en blijft kwetsbaar op je fiets. Maar natuurlijk is het ook belangrijk om te genieten van het fietsen. Ondertussen heb ik bij de C-groep al veel nieuwe prachtige plekken gezien, waar ik tot nog toe nooit had gefietst. Op de dijk slalommen tussen de schapen, de Hatertse Vennen, Keent, de Ooijpolder...en leuke koffiestops. Ik had niet gedacht in korte tijd al 100+ km tochten te kunnen fietsen, maar dat gaat me best aardig af. Enkele weken terug heb ik mezelf opnieuw op de proef gesteld door met mijn vader mee te doen aan de HollandClassic vanuit Papendal. Dat was zeker een beproeving, maar na 140 km inclusief een aantal klimmetjes, was ik trots, maar helemaal op. Tot zover mijn wielloopbaan, nu iets over mezelf.

Ik woon samen met mijn vrouw Yvonne en zoontje Teun in Uden-Zuid. Teun is net 1 jaar geworden en is een geweldig manneke. We zijn ontzettend blij met hem en hij geeft ons veel levensgeluk, iets wat we met ons dochtertje Lisa helaas maar kort hebben mogen ervaren.

We wonen aan het Zuiderpark in een duurzaam huis, een zogenaamde “nul op de meter”-woning zonder gas, maar met warmtepomp en zonnepanelen. Dat is zowel hobby van me, als dat ik het belangrijk vind voor een duurzame toekomst. Een andere hobby van me is om zo nu en dan met vrienden naar Eindhoven naar PSV te gaan kijken. En af en toe een avondje poken met vrienden vind ik ook geweldig, al wordt er vaak meer gekletst dan gepokerd!

Voor mijn werk ga ik naar Oss, soms op de fiets, naar MSD, oftewel het vroegere Organon. Daar werk in ondertussen al 15 jaar en ben ik *de schakel* tussen het lab en de biotechfabriek. Als een medicijn uit de research komt, moeten er kilo's van worden gemaakt, om zoveel mogelijk mensen te kunnen helpen. En celkweek uitvoeren in grotere bioreactoren, waar antilichamen voor immuuntherapie in worden gemaakt, dat is een vak apart. In deze bioreactoren worden de ideale omstandigheden gecreëerd om medicijnen van hoge kwaliteit te kunnen maken, die onder andere worden gebruikt voor de behandeling van huid- en longkanker. Binnenkort begin ik met een andere baan bij MSD als Bioprocess Engineer en ga ik me meer bezighouden met meer technische aspecten in de productie-omgeving.

Ik geef de schakel door aan mijn start-to-cycle collega Rogier Mullaart, die al fanatiek met de B-groep aan het knallen is. Ik hoop volgend jaar wellicht nog een keertje aan te kunnen sluiten.

Wim van Els

La Ronde Picardie

De naam van deze klassieker doet een invloed van het Nederlands of zo je wil Vlaams vermoeden. Abbeville, de startplaats, was echter toch een stuk verder dan ik in mijn achterhoofd had maar dat ontdekte ik pas nadat ik mijn navigatie had ingetoetst. Abbeville zo'n Noord-Frans stadje, oude arbeiderswoningen met nog een tv antenne op het dak, en een joekel van een oude kerk of was het zelfs een kathedraal?

Ik keek bij de start rond of ik Frank en Bert met zoon Frank zag. Nergens te zien, geen wonder want later zag ik dat ze vreemde fietskleding, voorzien van onbekende sponsoring, droegen. Overigens zou die dag van de Udenaren alleen die ene in clubtenuue geen goud halen.

10 september 2016

Een klein half uur voor de officiële starttijd begaf ik me al naar het startvak voor de deelnemers van de Grandfondo, de 180 km. Een paar minuten later was dit vak al vol. De rest moest maar aansluiten bij de rijders van de beide kortere afstanden of men ging gewoon naast het startvak staan.

Alles met de franse slag volgens mijn buurman. Dat gold wat mij betreft ook voor het feit dat de start werd vertraagd door enkelen die zichzelf achter een microfoon belangrijker waanden dan de fietsers.

Maar daarna de tocht: alles perfect. Meteen na het gepiep bij het passeren van de bekende startmat vloog de kmteller naar de veertig. Goed uitkijken dus in de drukte. Op enkele momenten met de eerste ochtendzon recht in de ogen zelfs gevaarlijk. Voor een smal bruggetje moest de hele meute in de rem. Maar het ging wel lekker, ik waande me toch wel een echte wielrenner, flinke snelheid, lekker uit de wind gaan zitten en alleen bij de korte klimmetjes je even echt inspannen.

Daar op het platteland hebben ze nog allemaal van die recht toe recht aan kruisingen maar er was overal voorrang voor de fietsers geregeld. En reed je lek dan werd je door een motard geholpen. Wel geinig om zo'n mannetje met een motorhelm op met een fietspomp in de weer te zien.

Frank, Frank en Bert haalden me in die volgorde in, verschil moet er zijn. Na zo'n 20 km werd het minder hectisch en vormden zich vrij grote groepen. Echt tijd om rond te kijken was er nauwelijks, wel jammer immers ik was hier nog nooit geweest. Na een afdaling doemde plots

de zee op. Hartstikke mooi maar een scherpe draai naar het Noorden en een kort klimmetje eisten mijn concentratie. Snel naar een klein verzet. Je hebt er altijd die het dan toch maar op een te groot verzet proberen. Zo ook een tweetal voor me, die vielen gewoon om.

Met uitzicht op zee en zelfs over een mooi fietspad door de duinen ging het verder. Ik hield me lekker gedeisd in de groep. Eigenlijk ging het naar mijn zin niet snel genoeg meer. Maar kopwerk is voor zondags bij de club, hier moest eerst het bekende bordje leeggegeten worden.

Halverwege, ravitaillering, snel van alles in mijn mond en mijn zakken gepropt, bidons gevuld, blaas geledigd en fietsen. Het tweede deel van de tocht verliep geheel anders, ik moest aan mijn eigen bordje beginnen. Alleen tegen de wind in langs de baai van de Somme. Rustig aan gewoon wachten op een paar sterke jongens. Die kwamen maar even later namen ze de afslag voor de 128 km. Het zou me niet meer lukken om langere tijd lekker in een groep te zitten. Even nog zat ik in een flinke groep waarin het tempo flink werd opgeschroefd door een viertal snelle gasten. Ik dacht we zitten al boven de 100 km en ging dus maar eens flink in het rood om in het wiel te blijven. Eén voor één moesten ze lossen. Ik uiteindelijk ook met als gevolg dat ik weer een hele tijd alleen kwam te zitten. In een afdaling werd ik opgehouden door een tractor met hooiwagen, shit alweer een minuut verloren. Daarna nog even in een klein groepje maar niemand die nog fatsoenlijk kopwerk kon doen. Dus zelf maar weer doorharken op al die "zevenheuvelen" wegen. Uiteindelijk was ik dichterbij goud dan ooit daarvoor bij een cycloportieve. En dat nota bene bij een wat "vlakker" tocht, slechts ruim 1400 meter hoogtevverschil. Maar de voldoening was er niet minder om. Ook de anderen Udenaren waren zeer content, dat mag ook wel met al dat goud natuurlijk, en ze hadden van een mooie tocht genoten. Samen nog gezellig een biertje gepakt. Eentje maar daarna was het bier op, franse slag weet je wel.

Met de franse slag

NIEUWSBRIEF

Bovenstaande foto stuurde Wim onlangs door vanuit Frankrijk terwijl hij bezig was met zijn 175e BIG beklimming met de opmerking 'Met de franse slag', de kenner zou moeten weten waarom!

Nawoord

Na versturen vorige nieuwsbrief ontdekte de redactie dat de schrijver van de bijdrage IJssel/Berkeltocht niet vermeld was. Dat was Bert Tiebosch.

Verder de tip voor de ambtenarentoertocht op vrijdag 7 oktober in Oss, een mooie en afwisselende ATB toertocht die voor iedereen toegankelijk is.

www.ambtenarentoertochtoss.nl

Bijdrage nieuwsbrief

Bijdragen nieuwsbrief mailen naar famvandijk@home.nl